

דברות קודש

מאת
ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת ויגש

נאטא

©
כל הזכויות שמורות
ל'איגוד חסידי בוסטון' {ע"ד}
שע"י קהל 'קדושת פינחס' באסטאן
רח' נועם אלימלך 2 ביתר עילית.

להנצחות לדגל שמחה
או לעילוי נשמת
ניתן לשלוח מייל:

A0799326426@GMAIL.COM

058-325-4668

עיצוב וסדר:
א.י.ש. אשדוד
0527627127

פרשת מקץ - שבת חנוכה תשפ"ב

שולחן הטהוד ליל שבת קודש

תורה קמא

כאשר ניצבים אנו בשבת חנוכה, שהוא גם שבת ראש חודש, עלינו להתבונן מעט על ההרגשה דאו כשניצחו החשמונאים על היוונים. ידוע שהיונים רצו לכבול שבת חודש ומילה, וצריכים אנו להתבונן מה היה הרגשה שלהם כשצנחום, שב"ה הם יכולים לשמור שבת וראש חודש, כמו כן בהנמ של גרות המגורה שמתחילה היה מספיק בפך השמן בשביל לילה אחד ובסוף דלקו שמונה ימים, איזה התרגשות היה כשהגרות דלקו לעוד יום, נתאר לעצמנו שיהודי פוגש את חברו ואומר לו, השמעת, הגרות דלקו בבית המקדש עוד יום, וכן בכל יום ויום של ימי החנוכה.

כך צריך להיות הרגשה שלנו גם היום, כשאנו מדליקים גרות חנוכה צריך להיות באותו שמחה ואותו הרגשה כמו שהרגישו אז כשדלק

בספר הק' קדושת לוי (קדושות חנוכה, בהתחלה) כתב וול"ק: ידוע שכל הנסים וכל ההארות שנתגלה בימים קדמונים, מתגלה בכל שנה ושנה. כגון בחנוכה, הנמ של חנוכה והחסדים שהיה למתתיהו בן יוחנן כהן גדול, כאשר אנו מדליקין הגרות של חנוכה. ובפורים, מתגלה הנסים והחסדים שנתגלה בימי מרדכי ואסתר, וכן נתגלה בכל שנה ושנה. וכן ההארה דבשבועות, נתגלה בכל שנה ושנה קדושת מתן תורה. וכן בראש השנה, נתגלה הארות בריאת העולם. כמבואר בכתבי האר"י (פע"ח שער מקרא קודש, פרק ג). לכן התקינו הברכה 'שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה'. וזה היה כוונת אנשי כנסת הגדולה שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה, כלומר, שאלו החסדים והניסים וההארות שהיו אז בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול, נתגלה עד עכשיו, בזמן הזה.

של אותו בעל תשובה חשב שהציונים יצליחו לחבל בכרם ישראל, ושעוד מעט לא יהיו יהודים חרדים ה"י.

ובאשר אמרנו שניצחון של עם ישראל כנגד היוונים הוא עצם זה שאלפיים שנה אחרי כן, אנו שומרים שבת וראש חודש, ומלים את בנינו, כן הוא הניצחון כנגד היוונים של דורנו, שרוצים לבטל אותנו מלקיים תורה ומצוות. שהנה אנו עומדים היום אחרי שנים רבות שהם מנסים עם הכפירה שלהם לייצר יהודי מוזן חדש, וב"ה שמוזמתם אינה מצלחת, והישוב החרדי רק הולך וגדל ביתר שאת וביתר עוז, עד ביאת הגואל.

ואולם צריכים אנו לדעת שיש בחינה של היוונים בכל דור, והם המכשולים הרבים וכל הנסיונות שעוברים עלינו שמטרתם להשכיח אותנו מתורה ומצוות, וכנגדם אנו צריכים ללחום בכל כוחנו, ואצל כל אחד גלוי וידוע אצלו מה הם המכשולים שגורמים לו שלא ילמד, ושלא יקיים מצות.

רש"י מפרש מה שנאמר בפרשתנו אצל יוסף ויתאפק (בראשית מג לא), נתאמץ, והוא לשון ומיח אפיקים

המנורה לעוד יום. גם בשבת ראש חודש צריך להיות השמחה וההתרגשות כהיום הזה כמו שהיה אז כשנצחו החשמונאים את היונים והיה להם התרגשות גדולה מאוד על זה שהם יכולים לשמור שבת וראש חודש.

הניצחון הגדול ביותר שהיה לחשמונאים כשגברו על היוונים, הוא עצם זה שאנו עומדים היום למעלה מאלפיים שנה מהתקופה הלזו שרצו היוונים להשכיחם תורתך ולהעבירם מעל חוקי רצונך, וב"ה שנצח ישראל לא ישקר (שמואל א טו כט), ואנו עדיין מקיימים המצוות שהם רצו לבטל מאיתנו, שאנו עומדים היום בשבת חנוכה שהיא גם שבת ראש חודש, שאת שניהם רצו היונים לבטל מאיתנו ולא עלתה בידם.

שמעתי פעם שסיפר יהודי בעל תשובה, שאביו היה מהחשובים אצל הציונים ל"ע, שכשהוא היה ילד לפני חמישים שנה עבר עם אביו ליד שכונת מאה שערים, אמר לו אביו, אתה רואים את היהודים האלה, כשהוא מראה על היהודים הירושלמיים היראים ושלמים מאנשי הישוב הישן, בעוד עשרים שנה לא יהיו עוד יהודים כאלה רח"ל. אביו

גיבורים הם אלו שהחשיבו עצמם כמו חזקים, ובאמת הם חלשים, והחלשים הם באמת הגיבורים שיש להם התאצמות מיוחדת, אבל הם חלשים, שהבינו שלך ה' הגבורה, והם כשלעצמם אי אפשר לנצח את האויב.

וזה שאנו צריכים לדעת, שאלו שעומדים היום כנגד כל הנסיונות שבדורנו, הם הגבורים, להתאפק בדורנו כנגד כל המכשולות, דרוש גבורה והתאמצות מיוחדת. ובכל זאת אנו מחשיבים עצמנו כחלשים, בגלל שאנו מבינים שאלמלי הקב"ה עוזרו לא יכול לו.

יעזור השי"ת שנוכה לעמוד בעוז ותעצומות כנגד כל המכשולים, וכמו שעשית ניסים לאבותינו, כך היום תהיה בעזרתנו להתגבר כנגד כל נסיונות החיים, ובקרוב נזכה לביאת גוא"צ בב"א.

רפה (אויב יב, כא), וכן אפיקי מגנים (שם מא, ז), חוזק. כדי להתגבר על בחינת היונים שבדורנו, דרוש גבורה מיוחדת, כל בחור שמתאפק ומתאמץ ואינו נופל בכל המכשולים בדורנו, נקרא גבור.

ב"ק אאזמו"ר זי"ע אמר (תשנ"ט גר' הנוכח) לבאר מה שאנו אומרים בנוסח של על הניסים 'מסרת גיבורים ביד חלשים', דהגיבורים הם היונים שהחשיבו עצמם כחזקים, והקב"ה מסר אותם ביד חלשים, שבעצם היה גבורים, כדי שהחשמונאים ייצאו ללחום נגד מלכות בית יון היה דרוש להם גבורה והתאמצות מיוחדת, ובכל זאת הבינו שהם לעצמם לא יהיה להם כוח לנצח את השונא, ואלמלי הקב"ה עוזרו לא יכול לו, ולכן החשיבו עצמם כאל חלשים, בגלל שידעו שרק בכוח סיעתא דשמיא הם יכולים לנצח. וזהו 'מסרת גיבורים ביד חלשים',

תורה ב'

(שם פסוק טו) חלום חלמתי ופותר אין אותו, ומדוע כפל אחר כך בסוף סיפור החלום עוד הפעם ואומר אל החרטומים וגו'. עוד מדקדק שלכאורה

ואומר אל החרטומים ואין מגיד לי (בראשית מא כד). זקה"ק בעל האמרי נועם זי"ע מדקדק, הלא כבר אמר לו פרעה ליוסף בתחילת דבריו

היה צריך לכתוב לשון עבר, ואמרתי אל החרטומים ולא הגידו.

וּכְתַב לַיִּישָׁב עַל פִּי מַה שִׁידוּעַ מִסַּפְרִים (החיד"א ז"ל בספרו חומת אנך משלי ג) שמרן הבית יוסף ז"ל הוקשה לו בבית מדרשו לשון הרמב"ם קשה מאד, והיו כמה ימים שלא מצא ישוב. ולילה אחד באשמורת היה מעיין הרבה ובא לדעתו ישוב נכון ושמה הרבה. אחר כך שאל לאיש אחר רך בשנים ואמר לו תיכף הפשט בלי עיון, הבית יוסף הצטער שהוא הגיע להבנת הדברים רק אחרי עמל ויגיעה, ואותו התלמיד חכם אמר אותו פשט בנקל, אמר לו המגיד אל הצטער, שאתה זכית לטרוח מאד, ועל ידי זה כיוונת לאמת, אך אחר שהטרחת שהוצאת לאור העניין, עתה כל חכם יכול להבינו, שכל זמן שהאור הוא נסגר למעלה הוא קשה מאוד להוציאו, אבל אח"כ כשאדם גדול פתח אותו השער, אז בנקל לאדם אחר לעמוד על הדבר, והוא נקרא כקלטו מן האוויר, שאחר שפתח הצינור כל אחד ואחד יכול להבינו.

וּמִבֵּיא האמרי נועם שבזה פירשו המפרשים כי באמת החרטומים לא ידעו לפתור החלום, אבל אח"כ כששמע יוסף החלום

ונתודע לו הפתרון, כמו שכתוב (שם) תשמע חלום לפתור אותו, היינו תיכף כששמע החלום נתגלה לו הפתרון, היה באפשרי שעל ידי זה גם החרטומים ידעו פתרונו. והקב"ה עשה זאת בנפלאותיו להעלים מהם אף אחר שידע יוסף. וזהו שאמר פרעה (שם פסוק ט) אחרי הודיע אלוקים אותך את כל זאת, והיה בנקל שגם החרטומים ידעו פתרונו, עם כל זה אין נבון וחכם כמוך.

וְעַל כֵּן אומר האמרי נועם שפרעה ברשעתו הגדולה כוונתו לספר החלום ליוסף לפני החרטומים, כדי שעל ידי שיתגלה ליוסף הפתרון, ידעו גם הם, ויאמרו הם הפתרון קודם ליוסף, כדי שלא יתן גדולה ליוסף. על כן אמר לו מתחילה חלום חלמתי ופותר אין אותו, ואח"כ בסוף הסיפור דימה בנפשו שעכ"פ עתה ידעו החרטומים פתרונו. לזה כפל דבריו ואומר אל החרטומים, שזה לשון הוזה, דהיינו שגם כעת אני אומר החלום אל החרטומים, ועם כל זה גם עכשיו אין מגיד לי, כי ה' הפיר עצת רשעים כדי שיבוא גדולה ליוסף.

ויש לומר דיש בחינה זו גם בהדלקת נר חנוכה, דעל ידי עבודת הדלקת

ההארות וההשפעות שמוריד הצדיק לעולם ע"י עבודתו.

יעזור השי"ת שנוכה לעשות המצוות בשלימות, ושנוכל להשיג הסודות והכוונות העמוקים שיש בכל מצוה ומצוה, עדי נוכה לראות עבודת הכהן גדול כשהוא מדליק ומטיב הנרות בבית המקדש בכיאת גוא"צ בב"א.

הנרות של הצדיקי הדור, שהם משיגים כל הסודות וכוונת השמות הקדושים החתומים בה, הם פותחים השערים שגם היהודים הפשוטים יוכלו להבין סודות אלו של הדלקת הנרות. ולזה נהגו עם ישראל לבוא לראות עבודת הצדיקים בהעלותם את הנרות בימי החנוכה, שהם עצמם ג"כ מקבלים

קידושיא רבא בצפרא דשבתא

דהיינו שאפשר לראות למרחק רב מאוד, מה שאינו כן אצל הקול שא"א לשמוע קול ממרחק רב.

והנה שתיים מהזמנים שאנו מודים להקב"ה על הנסים ונפלאות, הם פסח וחנוכה, והגם שבהגדה של פסח כמעט ואין אנו מזכירים הנסים והנפלאות, אמנם מזכירים בפיוט בסוף ההגדה 'אז רוב ניסים הפלאות בפסח', אבל עיקר ההגדה הוא על הגאולה מעבדות לחירות, כמו שאנו אומרים בנוסח הברכה בהגדה, אשר גאלנו וגאל אבותינו.

וי"ל כי חג הפסח המצוה הוא באופן של 'הגיד', ובחנוכה המצוה באופן 'ראיה'. והטעם לזה, בגלל

ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלוקים עושה הגיד לפרעה. שבע פרת הטובות שבע שנים הנה ושבע השבלים הטובות שבע שנים הנה חלום אחד הוא. ושבע הפרות הרקות והרעת העולות אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדופות הקדים יהיו שבע שני רעב. הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלוקים עושה הראה את פרעה (בראשית מא כה-כח). וברש"י כתב, שבשבע שנים הטובות נאמר הגיד לפרעה, לפי שהיה סמוך, ובשבע שני רעב נאמר הראה את פרעה, לפי שהיה הדבר מופלג ורחוק, נופל בו לשון מראה, ע"כ. וכן אומרים חכמי המדע שהאור הולך יותר רחוק מהקול,

עיקר המצוה של הדלקת הנרות היה ע"י אהרן הכהן, כמו שכתב רש"י בפרשת בהעלותך (במדבר ח ב) למה נסמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאים, לפי שכשראה אהרן חנוכת הנשיאים חלשה אז דעתו, כשלא היה עמם בחנוכה לא הוא ולא שבטו, אמר לו הקב"ה חייך שלך גדולה משלהם, שאתה מדליק ומיטיב את הנרות. וכמו שמבאר הרמב"ן שהכוונה הוא על נרות חנוכה עיי"ש.

והנה כבר הזכרתי ביו"ט סוכות דאיתא בזהר הק' (ויקרא כ.) דאהרן כהנא היה שושבינא דמטרוניתא ומשה היה שושבינא דמלכא. והכוונה שעבודת משה היה לקרב השי"ת לכלל ישראל ע"י שמעלה כלל ישראל להשי"ת, ועבודת אהרן הכהן היה לקרב כלל ישראל להשי"ת ע"י שהוא מוריד השי"ת לכלל ישראל.

ולפי מה שאמרנו שבפסח נקרא להגדה שהקב"ה מרים אותנו לדרגא גבוהה מאוד, מובן הענין שמושה היה המספר, שעבודתו לקרב את כלל ישראל להשי"ת, וזה ע"י שמעלה את כלל ישראל להשי"ת, וחנוכה המצוה הוא ע"י ראייה ולכן מובן שהדלקת הנרות היה ע"י אהרן הכהן, שעבודתו היה לקרב את השי"ת לכלל ישראל,

שבפסח היה כלל ישראל משוקעים במ"ט שערי טומאה, והקב"ה הרים אותנו ממ"ט שערי טומאה עד למ"ט שערי קדושה, וכן בכל שנה בליל הסדר הקב"ה מעלה אותנו לדרגה מאוד גבוהה, ולכן שפיר שייך בליל הסדר לשון הגדה, כגלגל שבלייל הסדר אנו מאוד קרובים להקב"ה.

משא"כ חנוכה המצוה הוא למטה מעשרה טפחים כמו שאמרו חז"ל (שבת כא:), והיינו שבחנוכה הקב"ה מנמך עצמו לכל אחד ואחד, והקב"ה משפיע עלינו מאור קדושתו רחוק מאוד עד למטה מעשרה טפחים. ולכן בחנוכה המצוה הוא על ידי ראייה, שהראייה הוא למרחוק כדאמרן.

ויש לומר עוד בענין זה, שעיקר המצוה של סיפור יציאת מצרים היה ע"י משה רבינו, כמו שאמר הרה"ק מהר"א מבעלזא זי"ע שמושה רבינו היה המספר ראשון של יציאת מצרים, כי שבניו של משה היו היחידים שלא היו במצרים, ולא ראו הניסים, ואמר הרה"ק מבעלזא, שכח זה של הסיפור הנחיל משה רבינו לכל אב ואב מישראל שיהיה לו כוח מיוחד של והגדת לבנך לספר לבניו סיפור יציאת מצרים.

ע"י שהוא מוריד את השי"ת לכלל ישראל, שבחנוכה יורדת השכינה למטה מעשרה מנפים.

יעזור השי"ת שנוכה להתקרב באמת להשי"ת, ונוכה בקרוב לביאת גוא"צ בב"א.

דעו דרעוין

שבת ראש חודש וחנוכה יש בהם צד השוה, והוא שבכולם יש בהם הענין של רצון.

הזמן של שלש סעודות הוא זמן של רצון, כדאיתא בזהר הק' (שמות פח:): שנקרא רעוא דרעוין, שבעת ההיא נתהוה רצונו של הקב"ה לברוא עולמו, כדאיתא בקדושת לוי (שבת שקלים) שמכל השכליות הראשית הוא הרצון, ואחר כך כשרוצה בדבר אז בונה הדבר, ואם כן הרצון נקרא ראשית. בזמן שלש סעודות, אז היה ראשית בריאת העולם, ואז נתהוה רצונו לברוא עולמו.

השכליות הראשית הוא הרצון ואחר כך כשרוצה בדבר אז בונה הדבר אחר כך ניתוסף אהבה והיראה והתפארות ואם כן הרצון נקרא ראשית. והנה בכל ראש חודש נתגלה רצון חדש על ישראל האיך לעבוד את הבורא יתברך ולכך נקרא ראש חודש. והנה נפש הוא מלשון רצון כמו אם יש את נפשכם (בראשית כג ח). ולזה אומרים בראש חודש ברכי נפשי את ה', רוצה לומר נעשה בריכה והמשכת רצון בראש חודש מן ה' דהוא המקור של כל השפעות החיים.

גם חנוכה הוא ענין של רצון כמו שידוע קושיות הפני יהושע (שבת כא:), למה היה צריכים הנם שידלוק הפח של שמן שמונה ימים עד שיספיקו לעשות שמן במהרה, הא קיימא לן דטומאה הותרה בציבור (יבמא ג). ויש לתרץ קושיתו דהגם שהיו יכולים

גם ראש חודש הוא זמן של רצון, כדאיתא בקדושת לוי (שם) שמבאר הטעם שאומרים בכל ראש חודש ברכי נפשי את ה' (תהלים קד, א), וכתב זול"ק: דיש לומר הטעם שנקרא ראש חודש, משום דידוע דמכל

אומר רוצה אני, זה רצונו האמיתי. כן הדברים לגבי מילת תינוק, שאנו אומרים שבאמת הרצון של כל תינוק הוא לעשות רצון קונו, ולכן אף שאין בו דעת, אנו יודעים שהרצון של כל יהודי הוא להימול.

בשבוע הבעל"ט ביום שלישי ג' טבת יחול יומא דהילולא קדישא

של זקני הרה"ק רבי אברומטשע סטרעטענער זי"ע, ומובא בשמו ביאור הפסוק (בראשית מא א) ויהי מקץ שנתים ימים. דידוע דכל מקום שנאמר 'ויהי' אינו אלא לשון צער (מגילה י:), ורמז לנו הכתוב כי האדם צריך לתקן את כל הימים, כמו שכתוב (בראשית כד א) 'ואברהם זקן בא בימים', כי היה מתקן את כל הימים. ואם האדם אינו מתקן את כל הימים שלו, אזי יכול להיות שמשנה תמימה לא יעשה אלא יום אחד או ב' ימים, ועל זה צריך האדם לדאוג תמיד שלא יעשה מהשנים ימים.

וזהו פירוש הכתוב 'ויהי' לשון צער, שצריך לצער עצמו ולדאוג תמיד, 'שנתים ימים' שלא יעשה מהשנים ימים, אלא יתקן את כל הימים שלו בשלימות.

להדליק המנורה עם שמן טמא, עכ"ז היה רצון מיוחד אצל כלל ישראל שיהיה הדלקת המנורה בשלימות, באופן שידליקו בשמן טהור, בפרט שע"י הדלקת המנורה, חנכו המנורה מחדש, ורצו שחינוך המנורה ייעשה בשלימות. הרי אנו רואים דכל הענין של גם חנוכה נעשה ע"י רצונם להדליק המנורה בטהרה לקיים המצוה בשלימות.

ויש להוסיף לומר עוד, שגם מה שהיונים גזרו על חודש שבת מילה, כוונתם היה לבטל מהם ענין הרצון, כמו שאנו אומרים בנוסח של על הניסים 'ולהעבירם מעל חוקי רצונך'. בשבת וראש חודש יש ענין הרצון כדאמרן, וגם במילה יש לומר דהיוונים התנגדו לענין שמלים את התינוק שלא ברצונו, ממילא כשיגדל ויחליט להימול נוחא, אבל למול תינוק שלא מדעתו לזה התנגדו.

אך האמת כי גם תינוק יש לו רצון להמול כמו שכתב הרמב"ם (הל' גירושין ב כ) על כופין אותו עד שיאמר רוצה אני, שבאמת כל יהודי רצונו לעשות רצון קונו, אלא השאור שבעיסה מעכב, וכשכופין אותו אז מכניע כוח יצרו הרע, ואח"כ כשהוא

(כה) 'מתי יגיע מעשי למעשה אבותי', שיש לומר הכוונה של 'אבותי' הוא רצון כמו שנאמר (דברים כה ז) לא אבה יבמו, (בראשית כד ח) ואם לא תאבה האשה, והכוונה של מתי יגיע מעשי למעשה אבותי, הוא מתי יהיה מעשי, כמו אני באמת רוצה שהמעשים שלי יראו, שאנחנו נצליח להגשים את הרצונות ולהוציא אותם מכוח אל הפועל, ובקרוב נזכה לכיאת גוא"צ בב"א.

דברים אלו נוקבים מאוד, כשאנו כבר הולכים להדליק בזה הליל הנר השביעי של חנוכה, ונשאר לנו רק עוד יומיים לימי החנוכה, וצריכים לדעת לנצל ימים אלו שהם מלאים קדושה וטהרה, ולא לבזבז ימים אלו בהבל וריק.

ויעזור השי"ת שנוכה לעשות רצונו יתברך שמו, וכמו שאני רגיל לומר על מה שמובא בתנא דבי אליהו

חנוכה תשפ"ב

מעמד הדלקת נרות חנוכה לכלל אנ"ש ליל ב' דחנוכה

חיך שלך גדולה משלהם, שאתה מדליק ומיטיב את הנרות.

ידועים הם דברי הרמב"ן (שם) שמבאר דברי רש"י שלך גדולה משלהם, שאתה מדליק ומיטיב את הנרות. שהכוונה על נרות חנוכה, ומביא שם מה שנאמר במדרש (תנחומא בהעלותך ה, בכמדבר רבה טו ו) אמר לו הקב"ה למשה, לך אמור לאהרן אל תתירא, לגדולה מזאת אתה מוכן,

וידבר ה' אל משה לאמר. דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות. ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרותיה כאשר צוה ה' את משה (במדבר ח א-ג). וברש"י, למה נסמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאים, לפי שכשראה אהרן חנוכת הנשיאים חלשה אז דעתו, כשלא היה עמהם בחנוכה לא הוא ולא שבטו, אמר לו הקב"ה

רש"י (שם פסוק ג) מפרש, ויעש כן אהרן - להגיד שבחו של אהרן שלא שינה. הרה"ק הר"ר העשיל מקראקא זי"ע בספרו חנוכת התורה מדייק, דכפרשת בראשית כבריאת העולם לאחר כל בריאה נאמר 'ויהי כן', חוץ מבריאתו של האור, ששם כתיב 'ויהי אור' ולא כתיב 'ויהי כן', והמפרשים מבארים שכיון שאמרו חז"ל (חגיגה יב.) שראה הקב"ה שהאור אינו כדאי להשתמש בו רשעים, הבדילו לצדיקים לעתיד לבא, ומכיון שהשי"ת הצניע האור של ששת ימי בראשית, לכן לא כתיב בו 'ויהי כן', כיון שלא נשאר האור כבשעת בריאתו, אלא היה בו שינוי שגזרו הקב"ה לעתיד לבוא, ועל כן לא כתיב 'ויהי כן', שמשמעותו שנשאר כן בקביעות.

כ"ק אאזמו"ר זי"ע אמר (ליל ש"ק בהעלותך תשס"ה) על מה שכתב רש"י, שלך גדולה משלהם, שאתה מדליק ומיטיב את הנרות. שרש"י לא מבאר מהו גדולתה שאתה מדליק ומיטיב את הנרות, ואמר זקני ז"ל שמוכא שהגדלות של המנורה היה, שכאשר אהרן הכהן הדליק את המנורה המשיך בה אור של ששת ימי בראשית. וזהו ענין 'שליך גדולה', היינו שעל ידי

הקרבנות כל זמן שבית המקדש קיים הן נוהגין, אבל הנרות לעולם אל מול פני המנורה יאירו. והנה דבר ידוע שכשאין בית המקדש קיים והקרבנות בטלין מפני חורבנו אף הנרות בטלות, אבל לא רמזו אלא לנרות חנוכת חשמונאי, שהיא נוהגת אף לאחר החורבן בגלותנו.

רש"י (שם פסוק ב) מפרש אל מול פני המנורה. אל מול נר האמצעי, שאינו בקנים אלא בנוף של מנורה יאירו שבעת הנרות. ששה שעל ששת הקנים, שלשת המזרחיים פונים למול האמצעי הפתילות שבהן, וכן שלשה המערביים ראשי הפתילות למול האמצעי, ולמה, כדי שלא יאמרו לאורה הוא צריך.

וברשב"ם (שם) מבאר אל מול פני המנורה, שהיה מטה ראשי פתילות של כל שבעת הנרות להאיר אל השלחן, כוונת הדברים, שהמנורה שעמד בצד דרום האירה אל מול פניו לצד השלחן שעמד בצד צפון.

ועל פי דבריו מובנים כוונת המדרש שהנרות לעולם אל מול פני המנורה יאירו, שאהרן הכהן בהדלקת המנורה האיר עם הדלקה זו אל מול פניו, דהיינו לכל הדורות בהדלקת נרות חנוכה.

דאיתא בספרים הק' שבנרות חנוכה מתגלים האור הגנוז, שאהרן הכהן בהדלקת המנורה, גילה האור הגנוז כדאמרן, ואהרן הכהן הדליק המנורה באופן של אל מול פני המנורה הדליק נרותיה, שמכוח הדלקתה אנו מדליקין נרות חנוכה בכל הדורות, דהיינו מה שאהרן הכהן זכה בהדלקתה להאור של אור הגנוז, כוח זה הנחיל לנו שבכל הדורות כשאנו מדליקים נרות חנוכה אנו יכולים ליכות לאור הגנוז.

יעזור השי"ת שנוכה לקבל האור הגנוז והוא ישפיע עלינו להאיר לנו כל השנה, ובכל הזמנים יאירו נרות אלו ויקוים בנו ולכל בני ישראל היו אור כמושבותם, ושנוכה לראות עבודת הדלקת הנרות בבית המקדש כביאת גוא"צ בכ"א.

הדלקת המנורה מתגלה אור ששת ימי בראשית שוב בעולם.

ועל פי זה ביאר זקני ז"ל דברי רש"י ויעש כן אהרן - להגיד שבחו של אהרן שלא שינה, דהיינו שלא שינה את האור, אלא על ידו נשאר גילוי אור הבריאה בלי שום שינוי. ומובן לפי זה מה שכתוב 'ויעש כן אהרן', היינו שאהרן עשה שיהיה בבחינת האור בחינת 'ויהי כן', שהשלים בהדלקת המנורה מה שהיה חסר בבריאת האור, שעכשיו החזיר בחינת האור ל'ויהי כן', על ידי שנתגלה האור של ששת ימי בראשית במעשה הדלקת המנורה.

ונראה לומר שלפי דבריו, ולפי דברי הרמב"ן שאמרנו, מובן מה

הוצאות הגליון נדבת

ידידנו הר"ר דוד גבריאל גרוסמן שליט"א
לרגל שמחת נישואי בתו שתחי' למזל טוב ובשעטומ"צ

שמחת החתונה תתקיים אי"ה ביום ראשון פרשת ויחי הבעל"ט
באולמי אדמונות הגפן ביתר

יזכו לבנות בית נאמן בישראל, ושהזיווג יעלה יפה, ויחיה
קשר של קיימא, דורות ישרים ומבורכים, בבריות גופא
ונהודא מעליא אמן.